

TimeOut

BARCELONA

Clam de primavera

Descobrim la nova música dels artistes de casa nostra, les cançons que sentirem en bucle aquesta temporada

Dues feres

Després de meravellar-nos amb el seu debut, Maria Arnal i Marcel Bagés tornen amb 'Clamor', un disc frondós i estimulante com un jardí feréstec

#613
MARÇ
2021

2,9€

TE'L PODEM REGALAR
GRÀCIES ALS NOSTRES
ANUNCIANTS

Lactian
CASTA

Luc
BRUCHEZ

Thibaut
EVRARD

Clémence
POÉSY

Un film de Delphine Lehericcy

EL HORIZONTE

(Le Milieu de l'horizon)

ESTRENO 19 DE MARZO

"Evoca el cine de los Taviani y Bertolucci"
Fotogramas

Sumari

Març del 2021

Delivery Fest

El primer festival que et porta a casa el milloret de la gastronomia i els escenaris de Barcelona

PÀGINA 28

Exposicions!

Les sis mostres dels centres d'art barcelonins que no ens perdrem aquesta temporada

PÀGINA 20

Primavera

Festivals, tastos, fires i activitats per gaudir plenament de l'estació més esperada

PÀGINA 34

06. A la ciutat 14. Floració musical. Entrevista a Maria Arnal i Marcel Bagés 20. Cultura: Parlem amb Pilar Palomero, directora de 'Las niñas' 28. Delivery Fest 34. Coses per fer: Collita de plans de primavera 36. Viatges: Els més pintats 38. Time In: Les millors sèries, llibres i videojocs

Hola, Barcelona

María José Gómez
Directora

Obriu bé els ulls, desenteleu-vos les ulleres si porteu la mascareta i mireu al vostre voltant. Els brots que anuncien la primavera són per tot arreu. El sol escalfa amb més alegria, les fulles verdes tornen a vestir els arbres, les restriccions es van afluixant i la ciutat recupera, de mica en mica, les activitats culturals que tant enyoràvem.

Ara pareu l'orella. Ho sentiu? Amb un fons de dringadissa de copes, riures i converses se sent música. I si encara pareu més atenció escoltareu els nous treballs dels artistes de casa nostra, cançons que ens conviden a ballar i a explorar nous territoris musicals, a deixar-nos endur per sons ancestrals i a perdre la por a l'avantguarda. Celebrem el bon estat de forma i la diversitat de l'escena musical catalana, celebrem que molts d'aquests discos els podrem sentir en directe ben aviat i celebrem, sobretot, la vida.

Time Out
BARCELONA

Conseller Executiu
Eduard Voltas
Directora General de Negoci
Mabel Mas
Operations Executive
Marta Roca
Director d'Operacions Digitals
Alex Martínez
Directora
María José Gómez
Director d'art
Diego Piccinino
Diseny
Anna Mateu Mur
Cap de redacció
Borja Duñó
Redacció
Erica Aspas, Ricard Martín
Notícies i vídeos
Marc Andreu
Han col·laborat en aquest número
Laia Beltran, Scott Chasserot, Irene Fernández, Ivan Giménez, Andreu Gomila, Pere-Andreu Jarrold, Oriol Malet, Aina Mercader, Alex Montoya, Iván Moreno, Joan-Albert Ros, Noelia Santos, Serielizados
Correcció de textos
Núria Garcia
Directora de Solucions Creatives i PR
Carlota Faló
Directora E-Commerce i Comercial
Aroa Cervantes
Responsable de Comunicació i Sponsor
Clara Narvió
Cap de Branded Content
Begoña García Carteron
Social Manager
Laura Mesa
Responsable de Programàtica i Adops Digitals
Henar Pérez
CRM Specialist TOS
Júlia Porto
Adjunta Direcció General de Negoci
Vanessa González
Màrqueting i Comercial
Mercè Llubera, Marina Quer
Administració i Finances
Guillem Catena, Marta Tapia

Edita
Time Out Spain Media SL és una societat de Time Out Group PLC

CEO Time Out Group
Julio Bruno

Reservats tots els drets. Aquesta publicació no pot ésser reproduïda ni totalment ni parcialment sense consentiment del propietari. Tampoc no pot ésser transmesa per cap mitjà o mètode, ja sigui electrònic, mecànic o d'altre tipus. La revista no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades pels seus col·laboradors.

Barcelona
Plaça Reial, 18, 1a planta
08002 Barcelona
Comercial i màrqueting 93 295 54 00
comercial.cat@timeout.com
Redacció 93 310 73 43
redaccio.cat@timeout.com
Administració 93 667 78 90

Madrid
Calle Orense, 16, 1ª
28020 Madrid
91 603 99 88
redaccion.es@timeout.com

Impressió Rotocobri
Distribució Suscripess
Dipòsit legal B-44772-2010
ISSN 1888-3850
Time Out Digital ISSN 2462-3385

Exemplar gratuït, prohibida la venda

Amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya
Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència

Diffusió controlada per: **PGD**

Imprimim en paper reciclat i tractem amb materials 100% compostables

Portada: **IRISNEGRE** (a partir d'una fotografia d'Iván Moreno)

ELS IMPERDIBLES

Tres coses que has de fer aquest mes

EXPLORAR

Del 2 al 7 de març, l'**Americana Film Fest** ens porta el més granat del cine *indie* nord-americà actual i una retrospectiva de la cineasta Kelly Reichardt.

IL·LUSTRAR-TE

La fira **B-Market** és la cita amb la il·lustració, el muralisme i el disseny. Tindrà lloc el 6 i el 7 de març a la Nau Bostik i hi reunirà l'obra de més de 50 artistes.

REIVINDICAR

La sala Luz de Gas aull **Som Aquí**, un cicle de set concerts contra la violència masclista que comptarà amb artistes com Maria del Mar Bonet i Mayte Martín.

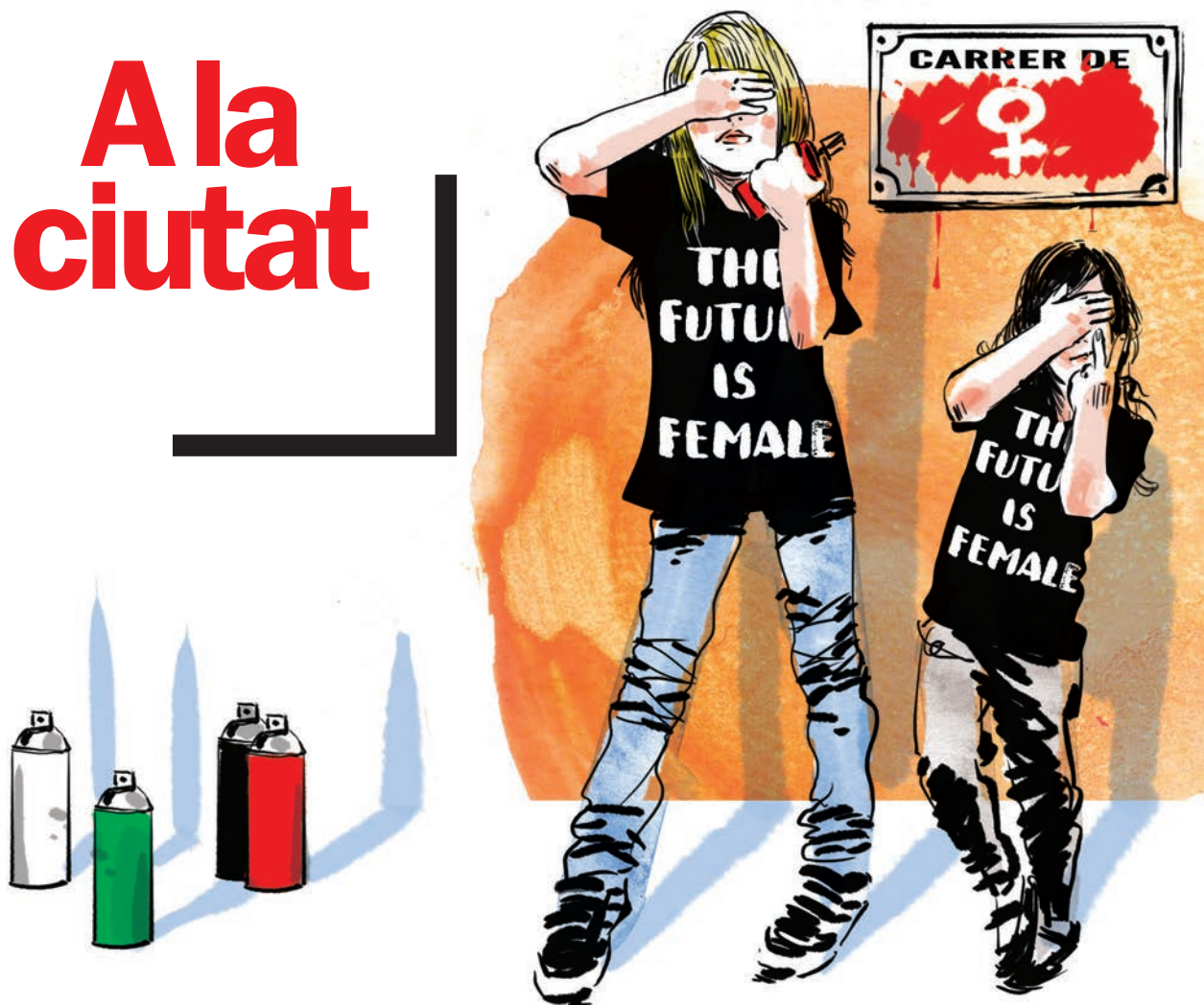

Màxima Puntuació al Sabor

Estrella Damm en recomana el consum responsable. 5,4º

A la ciutat

ORIOl MALET

Santes, reines i riques: els noms femenins dels carrers

Un percentatge ínfim de vies, places i avingudes de Barcelona tenen nom de dona. El nomenclàtor comença a feminitzar-se i a mostrar altres realitats. Per *Erica Aspas*

SI FEM CAS de les lletres de cançons, poemes, novel·les i unes quantes pel·lícules, Barcelona té nom de dona: *Gitana hechicera, poderosa...* Però si ens deixem de romanticismes i baixem a peu de carrer, la realitat és del tot oposada. Segons dades de l'Ajuntament, actualment a Barcelona només un 7,6% dels noms de vials –carrers, places, passatges, avingudes, parcs...– homenatgen dones. És a dir, amb data de 15 de febrer, dels gairebé 4.600 espais *batejats* de la ciutat, només 350 porten el nom d'una dona. Molts

pensareu que això del nomenclàtor no té gaire importància, que és el mateix viure en un carrer amb nom d'almirall que en un que recordi un científic –o científica– però les intervencions en l'espai públic, en aquest cas a través del nomenclàtor de la ciutat, mai són un acte neutre, sempre tenen un caire polític.

Feu memòria, penseu en els carrers que coneixeu que portin nom de dona. Efectivament, tot són santes, reines o dones de l'alta burgesia. En Jordi Rabassa és regidor de Ciutat Vella, de Memòria Històrica i també president de la Ponència del Nomenclàtor i,

com a historiador, explica molt bé aquesta realitat, endèmica a totes les ciutats europees: “Els noms dels carrers, històricament, reflecteixen qui està dominant la ciutat. El nomenclàtor és una eina de pluralització i s'havia de sacsejar una mica. Ha de ser un reflex de la diversitat de la ciutat”. La feminització que s'està duent a terme des del consistori també visibilitza col·lectius oblidats i populars. Aviat tindran el seu lloc, perquè se'l mereixen, activistes socials, sindicalistes, feministes i ecologistes. I, a més, als seus barris! ■

Claudia Andujar

del 26.02 al
23.05.2021

KBr

Fundación **MAPFRE**

Barcelona Photo Center

Exposición comisariada por Thyago Nogueira

Organizada por el Instituto Moreira Salles
en colaboración con Fundación MAPFRE

La joven Susi Korihana thëri en un arroyo, película infrarroja, Catrimani, Roraima, 1972-1974 © Claudia Andujar

IMS

Instituto Moreira Salles

Torre MAPFRE
Av. del Litoral, núm. 30, 08005 Barcelona

Evita la espera, compra tu entrada online

entradas.fundacionmapfre.org

ÉS LLEGENDA

“Anar als Encants és un acte romàntic i melancòlic”

La Maria Durango és la tercera generació de paradistes dels Encants, de les poques que aguanten al mercat

LA MARIA ÉS una *rara avis* als Encants Vells, és la tercera generació de paradistes i té l'única botiga especialitzada en belles arts. Quan somia amb la feina ho fa amb el mercat antic, el d'abans de la gran coberta relluent.

Tot comença amb els teus avis.

Van emigrar d'Albacete i es van posar a vendre sabates als Encants. Van seguir el meu tiet i la meva mare i jo també durant un temps, fins que vaig tenir el meu fill i vaig voler fer alguna cosa relacionada amb els meus estudis.

Quin és el teu primer record dels Encants?

El meu tiet m'hi passejava a col·libè. Abans, el que no es venia es llençava, i jo recollia les joguines que quedaven per allà.

Hi ha més terceres generacions?

Poques. Els antics paradistes volien donar

estudis i una vida millor als seus fills. Però la manca de relleu no és l'únic problema. La gent nova només vol vendre roba. Com es fa a la Boqueria, l'Ajuntament també podria estipular la varietat de productes.

Què queda dels Encants originals?

El funcionament, on es combina la subhasta amb altres comerços de mobles, roba, restauració... Però no hauria pogut tenir mai una botiga com la d'ara, a l'altre mercat.

La subhasta també ha canviat?

Ara només es ven el que surt de buidar pisos, de botigues que tanquen... Abans els *outlets* no existien i podies trobar coses molt guais.

I què en dius del nou edifici?

Em costa molt sentir-m'hi còmoda. És molt fred, gris, ens han igualat a tots dins de

casetes de llauna. Volíem millors condicions i alguna mena de sostre, però això no.

Per al barceloní segueix sent un lloc especial.

El mercat té futur, però canvia ràpid, com la societat. Abans d'Internet i Wallapop venies perquè hi trobaves tresors, i ara anar als Encants és un acte romàntic i melancòlic.

La teva botiga és petita però completa.

Estic molt especialitzada, també en comparació amb la resta de Barcelona. M'agrada ser lluny del centre, a l'aire lliure i conèixer els meus clients. T'expliquen què fan i gràcies a ells he après deu vegades més del que ja sabia sobre art. ■ *Erica Aspas*

LA BOTIGA DEL MES

Un temple del disseny
per vestir la casa
d'objectes especials

MERITXELL ARIALAGUER

Il·lacions

CONSEQÜÈNCIA LÒGICA o natural. Així podríem definir una il·lació i així també es defineix la trajectòria d'Il·lacions, una galeria d'art que ha mutat en galeria (i botiga) de disseny contemporani. Pel camí, ha abandonat el carrer per (re)obrir en un pis modernista de l'Eixample. Un continent que per si mateix ja mereix una visita. El contingut, però, també està a l'alçada. Preneu nota: gots de vidre de la Bauhaus, canellobres de pedra reciclada de Sanna Völker, penjadors circulars de Marc Monzó, ampolles de ceràmica pintades a mà de Gerard Moliné, pèndols de Turbina, tamborets amb efecte escarabat d'Alejandra Perini, llums d'Antoni Arola fets amb fars de cotxe... "Aquí hi veus un reflex de la creació amb ADN Barcelona, gràcies a la trentena de dissenyadors amb els quals col·laborem", explica l'interiorista Xavier Franquesa, l'impulsor d'Il·lacions. Ara bé, en aquest majestuós pis sempre hi ha un espai reservat a una exposició temporal. Fins al 17 de març trobareu dotze cadires "capgirades" pel dissenyador Andreu Carulla, que ha intercanviat respall i seient per convidar-nos a mirar el cel.

■ Laia Beltran

→ Rosselló, 231, 2on 2a. M: Diagonal. @il.lacions

Un aparador de la creació amb ADN barceloní

L'APARADOR

Quan el mar s'encapsula en un flasc de
perfum. Oloreu! Per Laia Beltran

↑ Versos oceànics

Un embat d'oceà Atlàntic, lliure i rebel. Aquest perfume dissenyat pel (prestigiós) nez Ramon Monegal amb notes d'ambre gris atrapa com la primera onada.

→ Perfum 23NAO (117 €, 60 ml). aguadesurf.com

↑ Veles e vents

Els contrastos de les caletes del Cap de Creus concentrades en un flascó de vidre. Així respira aquest perfume salvatge i vellutat gràcies a les notes de fonoll marí.

→ Perfum Cala (120 €, 50 ml). bravanariz.com

↑ Vora la mar és nada

Quan la brisa s'enganxa a la pell després d'un bany al mar. Aquesta sensació de felicitat és la que recrea Salado, un best-seller amb notes de pebre rosa i bergamota.

→ Perfum Salado (100 €, 50 ml). carnerbarcelona.com

Més moda a [timeout.cat/botigues](https://www.timeout.cat/botigues)

La Vallvidrera de Cristina Daura

Resseguim, amb la il·lustradora i dibuixant de còmics, els carrers i camins del barri que l'ha vist créixer. Per *Marc Andreu*

PUGEM AL FUNICULAR de Vallvidrera i Cristina Daura, il·lustradora amb un dels traços amb més personalitat de l'escena artística catalana, ens espera a dalt de tot. Ens confessa que el seu avi havia sigut conductor del funicular i que és tot un honor representar Vallvidrera. “La terra dels senglars i el Tibidabo”, diu amb la ironia i la serietat que desprèn tot eslògan. Daura va forta i és que ella coneix de prop les dues Vallvidreres, “la dels domingueros” i la del dia a dia, la dels moviments veïnals que reclamen més atenció.

“Som una espècie única entre la fauna de barris massificats, una mica abandonats, però aquí tots tenim vistes al bosc, aire pur i silenci”. Un silenci que, per cert, s'ha vist especialment alterat durant el confinament municipal. “Vam passar de tenir la Carretera de les Aigües sense ningú a ser la Rambla”, es queixa Daura, que entén l'atracció que desperta la zona. “Però s'hi pot venir sense embrutar i amb civisme, que no som un Chiqui Park”, rebla.

La Cristina va néixer a Sarrià, però amb un any es va enfilar a Vallvidrera. “La meua infància passa entre casa meua, el Tibidabo i el bosc”, explica. Un entorn idíl·lic per a una nena que ja dibuixava sense parar: “Jo, el Tibidabo sempre l'he conegut com un parc d'atraccions

en decadència, que no acaba de reflotar, i crec que la meua obra respira aquesta cosa entre naïf, demodé i estranya”. La zona alimenta un imaginari que l'ha convertit en una de les il·lustradores amb més renom del país. Detectareu el seu traç i la seva imaginació en publicacions d'arreu del món, des de *The New York Times* a *The Wire*, passant per portades de llibres i discos i murals.

Altures

Collserola bressola la ciutat, i la torre de telecomunicacions i el Sagrat Cor del Tibidabo saluden des de les altures. “Tenim Barcelona als peus, és fàcil sentir-se superior aquí dalt”, diu, tot i admetent que “l'adolescència és dura sense un Nit Bus”. Ara Daura viu al centre i el que enyora més és el silenci.

“Aquí tots tenim vistes al bosc, aire pur i silenci”

SHUTTERSTOCK

Tibidabo i rodalies

Per les vistes des del mirador i per la infinitat de rutes que serpentejen per la muntanya màgica, la Cristina es declara “filla del Tibidabo”. I per evadir-se, escull l'itinerari de la Font de la Budellera (una passejada circular de 5 quilòmetres) i l'anomenada *ruta dels bombers*.

LA CARNISSERIA DEL CAPRICI

La Carnisseria del Caprici

“Sempre tenen bona carn i millor pernil, coneixen tot el barri i és el millor salvavides si t'has deixat alguna cosa i no vols baixar a Barcelona”, diu Daura. Petítona i enmig del poble, s'ha guanyat l'etiqueta de “comerç de tota la vida”.

→ *Alcalde Miralles, 8.*

Cívic Bar

Si hi ha un punt de trobada que fomenta l'ambient de barri a Vallvidrera és el Centre Cívic Vázquez Montalbán i el seu bar, el Cívic Bar. "Bona terrassa, bon vermut i una programació d'activitats que val molt la pena", assegura Daura.

→ Reis Catòlics, 16.

Uaala! Gelateria

"Aquí dalt hi ha poc moviment de negocis", diu la Cristina. Ens recomana la Gelateria Uaala!, "una encertada i boníssima novetat per agafar energia just sortir del Funicular". Gelats, batuts i pastissos artesanals per celebrar la pujada!

→ Alberes, 29. uaala-gelateria.business.site

Cristina Daura

Identificareu el seu talent i el seu traç amb un sol cop d'ull. Entre el dibuix infantil i el surrealisme punk, la Daura és una il·lustradora radical i "molt de Vallvidrera".

→ @cdaura

Ideal Collserola

A pocs metres del poble i en una antiga casa d'estiueig, hi ha aquest restaurant de cuina de mercat. "Si podeu, mengeu a la terrassa, pràcticament dins del bosc!"

→ Ctra. de Molins de Rei a Vallvidrera, km. 11

TIR AL PLAT

'Panalena' mallorquina, sublim sobrassada amb mel

TIR AL PLAT

Posem sota el punt de mira –i de tast– alguns plats que, o bé són clàssics, o bé ho seran

CASA AMÀLIA “va renéixer en plena pandèmia, el Sant Jordi del 2020. Això vol dir que hem nascut amb resiliència i capacitat d'adaptació”, explica en Jordi Castán, que amb en Sergi Suaña es va fer càrrec del restaurant annex al Mercat de la Concepció... Obert el 1950! No venen

cap moto ni fugen dels tòpics, tampoc els abracen: conserven clientela amb una línia de “cuina de mercat, amb el producte comprat al davant” i una altra de “transformació, tècnica i màxim respecte”. Com la brutal *panalena*. ■ Ricard Martín
→ Ptge. del Mercat, 14. 12 €. casaamalia.com

Albergínia

Sota aquesta corona de tempura, hi ha una albergínia feta a la brasa, confitada amb oli Verus –el súmmum de l'oli verge– amb un tel de papada ibèrica i farcida de sobrassada. Sona bé, oi?

I quina sobrassada!

Doncs encara millora quan saps que la sobrassada és del mestre mallorquí Xesc Reina: amb un any de curació, és el Rolls Royce d'aquest embotit.

La mel

A dalt de tot, un bocí de mel d'abella, directa del rusc. Sí, tenen fileres de mel del rusc per cuinar. Amb l'escalfor de l'albergínia, la mel es va fonent.

Temporada!

Sempre decora el plat un vegetal de temporada: ara, brots de pèsol. Això és cuina de mercat literal: cada matí remenen i trien, i a la carta referencien de quina parada són els productes.

Tempura

I ho tapa una corona de tempura d'albergínia. Trinxa i menja! La combinació de dolçor, greix, suavitat escalivada i cruixent és màgica: oh, sorpresa, reneix la sobrassada amb mel.

SENTIT
AL
CARRER

Coses divertides (o no) que hem sentit als carrers de Barcelona

En una botiga de queviures, la dependenta:
–Si huele a sardina, es porque han hecho un coitus interruptus y la mezcla huele mal.

Al MACBA, a l'exposició de Tony Cokes, uns que ballen:

–Uau! Si haguéssim passat unes birres d'estranguis, això seria com estar al Sónar!

Una noia li pregunta a una altra sobre la seva faldilla.

–Se'm veu, si faig així?

–El què?

–El potorro.

Des d'un balcó:

–Menys aldarulls i més estudiar!

–Senyora, que tinc un grau i dos màsters!

En tens de bons? Comparteix els teus #sentitalcarrer a @TimeOutBCN

EL MÓN VIST PER TIME OUT

Les millors notícies d'aquest mes
dels nostres editors de tot el planeta

NOVA YORK Un bou a Chinatown

Des del 2017, BKFoxx fa un mural dedicat a l'Any Nou Lunar a Chinatown. La peça d'aquest any es titula *Onward* (endavant) i és el resultat de la seva col·laboració amb East Village Walls, una comunitat que es dedica a la conservació de l'art urbà a Lower Manhattan. La muralista explica que la seva obra s'ha inspirat en les característiques del bou, com la resiliència, per transmetre "la sensació d'avançar, resistir. Esperança i tenacitat en el fet que les coses milloraran". ■ Anna Ben Yehuda

Una explosió floral digital

TÒQUIO

El centre d'art digital immersiu teamLab Borderless –situat a l'illa artificial d'Odaiba, Tòquio– canvia constantment, ja que està dissenyat perquè cap imatge es repeteixi de la mateixa manera. A partir de l'1 de març, una de les seves mostres estarà dedicada a un dels aspectes més celebrats de la primavera al Japó: l'arribada de les flors de cirerer, que només apareixen durant una setmana aproximadament, entre març i maig. Per celebrar l'emblemàtica flor, la sala infinita emanarà una llum rosa brillant de març a abril (més temps que la vida real de les flors de sakura, persort). ■ Emma Steen

PARÍS París (sempre) és una festa

Si l'escena de clubs era ultra fèrtil a la capital de França abans de la Covid, va ser en gran part gràcies a Le Kilowatt, un local que va acollir un bon nombre de nits frenètiques i va convidar alguns dels millors col·lectius *made in Paris*. Ara, obligats a romandre tancats, han decidit jugar la carta de la itinerància i l'aire lliure. Des del 27 de gener, un altaveu gegant s'ha anat plantant en diferents punts de la ciutat "per trencar per un moment aquesta monotonia que dura massa per al nostre gust", expliquen els organitzadors. ■ Houssine Bouchama

Floració musical

**La primavera arriba carregada de nous
artistes, nous discos i nous projectes.
Us en fem un ram olorós, per saludar
l'estació més esperada**

Per **Borja Duñó**

SORTEJAR UN COTXE

Lildami

Lildami és un raper diferent. Els seus versos no destil·len cap dels tòpics que sovint s'associen al gènere sinó que respiren bon rotllo, en consonància amb el jersei primaveral amb què es presenta a l'entrevista. “*Flors mentre visqui* (2019) –el seu primer àlbum– va funcionar com un tiro”, diu. “Ens vam plantejar el nou disc sense cap fre i vaig treballar molt les lletres, perquè creia que ho podia fer millor”, explica.

Viatge en espiral (2021), que compta amb els habituals Sr. Chen i Emotional G, és un treball fresc, ple de hits i amb moltes capes, on hi caben des del hip-hop més clàssic al funk i el reggaeton, passant per l'havanera LGBTI+ que va gravar amb el grup Arjau. “Com a artista m'agrada arriscar”, assegura.

Les col·laboracions de Guille Milkyway i Albert Pla (que li va demanar que li posés *autotune* a la veu), entre altres, són la cirereta d'un disc que consolida l'egarenc com l'artista de música urbana més potent en català; fins i tot organitza un festival, Maleducats. Qui més ha sortejat un cotxe –“el més lleig del món”– a les xarxes socials per promocionar un disc?

IRENE FERNÁNDEZ

Clam de primavera

L'HORTA TROPICAL

Maluks

"*Esto no es la Habana*, és l'horta valenciana!" Així comença l'efervescent *Som i vibrem* (2021), disc de debut de Maluks, un quartet del barri de Benimaclet, d'esperit popular. "Ha conservat el sentiment de poble, de comerços petits, de germanor", explica Laura Honrubia. D'això anava el single *Furioses* i al disc continuen amb lletres combatives i ganes de ballar. Núria Pons, Marina Bolea i Maria Deltell (DJ) completen un grup que compta amb dues violinistes i una violoncel·lista clàssiques, però que remenen el dancehall, el dembow, el rap, la soca i la timba perquè "a través del ball t'arribi el missatge, que t'entri al cos", diu Honrubia. Es defineixen com a electrotropicalistes i col·laboren amb artistes com les raperes Pupil·les en un disc que ens fa somiar en la festa i l'estiu (de moment, apunteu el 29 de maig a La Nau).

JAUME VERDÚ

NOU SOUL

Bikôkô

La barcelonina Neï Lydia Bikôkô va marxar a Nova York tan bon punt va acabar el batxillerat. Allà treballava de model i creava les seves primeres cançons, les de l'EP *Aura aura* (2021), publicat pel col·lectiu Cutemobb, que lidera Leïti Sène. "Solange és un dels meus referents actuals més forts, m'agraden molt les línies de baix que utilitza", assegura una artista que sap de què parla: el seu pare és el contrabaixista Jules Bikôkô; l'única persona a qui ensenya les seves cançons.

Bikôkô, de 19 anys, viu i estudia música a Londres, on perfecciona el seu talent natural. Beu de l'R&B i el neo soul, però la seva concepció de la música va canviar quan va descobrir les seves arrels africanes: "Va cobrar una altra dimensió", assegura. *Aura, aura* són les paraules que usen els contacontes al Camerun per captar l'atenció del públic; ella ja té la nostra.

FOTO: GARA LESME / ESTILISME JUDIT NELIS / MAKE-UP: ANDREA TRENADO

SONA ETERNA

Rita Payés

C. Tangana, que la va citar com a influència per a la seva cançó amb Toquinho, ha convertit en viral la música de Rita Payés. “Me n’alegro, perquè dona visibilitat a una música que molta gent no coneix perquè no l’hi havien posat al davant”, diu ella, tot i que l’anècdota no la distreu de la feina amb la seva mare, la guitarrista clàssica Elisabeth Roma. Després del debut, *Imagina* (2019), la cantant i trombonista que recordareu de la Sant Andreu Jazz Band publicarà a l’abril un treball amb composicions originals. Amb 21 anys i uns quants discos de jazz a l’esquena, Payés fa cançons com *Nunca vas a comprender*, un bolero escrit “a les 4 de la matinada d’un dia molt aleatori” del segle XXI, però que sembla etern. La veureu el 21 d’abril a la sala BARTS en format quartet, amb Horacio Fumero al contrabaix i Juan Berbín de Seward (productor) a la bateria.

NOEMI ELIAS

TALLER DE MÚSICS

FLAMENCVIATGER

Los Aurora

Per culpa de la pandèmia han hagut de cancel·lar concerts a mig món, però han aprofitat per crear un nou repertori que van presentar a L’Auditori al febrer i que tindrà forma de disc, el segon. Es titularà *La balsa de la Medusa* (2021), com el quadre de Géricault, “una metàfora de la situació global, en què unes poques persones estan dirigint el món cap al fatalisme”, diu Javier Garrabella, baixista del grup de fusió flamenca barceloní.

Completen la formació Pere Martínez (*cante*), Max Villavecchia (piano), Joan Carles Mari (bateria) i José Manuel Álvarez (baile), un quintet que ha evolucionat cap a un so “més agressiu, més rock, més experimental”, diu Garrabella. Al disc hi ha composicions pròpies, relectures de Falla i Chopin, i versos de Machado, Neruda i Lorca –en gallec!– a més de textos “de l’Odissea barrejats amb Dante i Kavafis”.

UNIVERS CAPTIVADOR

Ariana Abecasis

Va estudiar piano clàssic a l’ESMUC i fins i tot va fer un primer treball, *Philosophades* (2015), però va ser un any sabàtic a Londres, on va aprendre producció musical, el que l’ha dut fins aquí. A *Adiós, no es para siempre* (2021), Abecasis ha fet un salt de gegant. El seu univers sonor incorpora de forma orgànica elements del trap, dels nous ritmes llatins i de la música electrònica a unes cançons i una veu captivadores. La imatge i els vídeos també l’ajuden a aconseguir-ho. “Vull plasmar les coses a través de l’art per expressar el meu imaginari personal”, explica la urgellena, que compta amb “un gran equip” per fer-ho realitat, des de Joan Borràs d’Oques Grasses a la producció fins als seus germans Ian i Robert, que es dediquen a la imatge. No us perdeu la presentació, el 12 de març a La Nau, dins el Curtcircuit.

LUUP RECORDS

Flors rares al jardí

Maria Arnal i Marcel Bagés publiquen el seu esperadíssim segon disc, 'Clamor', amb col·laboracions estrella de Holly Herndon i el Kronos Quartet

Per **Borja Duñó**
Fotografia **Iván Moreno**

ÉS EL DIA que s'enduen Pablo Hasél a la presó. Maria Arnal i Marcel Bagés es mostren frustrats en “veure que la realitat està tan lluny del que sembla ètic i també explica molt bé el país on vivim”, diu Arnal. “No és una sorpresa, escollir un cap de turc per humiliar el poble és una constant”, afegeix Bagés. El seu segon i esperat treball, *Clamor* (2021) –amb col·laboracions de Holly Herndon i l'històric Kronos Quartet–, també té una dimensió política, com tota la seva música, però en aquest cas s'eleva a un pla filosòfic. És el clamor de la humanitat, però també dels animals, de les plantes, dels cossos celestes i fins i tot de la intel·ligència artificial per transformar la nostra manera de viure. “És un moment de finals claríssim”, diu Arnal.

El disc surt el 5 de març i dieu que és gairebé un miracle. De fet, l'havíeu de presentar al Sónar de l'any passat. La pandèmia ho va espatllar tot?

Maria Arnal: La idea era presentar el directe, la dimensió més escènica del disc i fer una petita gira per poder invertir en la part més visual i comprar material. Al final, com que som molt obsessius i el *deadline* s'anava retardant, hem seguit treballant. És un disc que s'ha gravat en diverses etapes.

I l'heu fet entre Barcelona i Atenes.

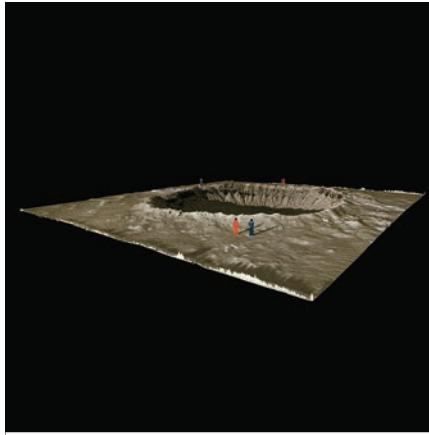
M.A.: És on visc jo, totes les lletres estan escrites allà, molta part del concepte i totes les melodies estan fetes allà. El José Luis de Vicente, amb qui hem creat l'imaginari, m'ha acompanyat moltíssim, i parlant amb ell dèiem que hi ha molt la idea de crear nous mites i molts dels mites en els quals es basa la nostra realitat, des de la mateixa democràcia, es van fundar allà. Els orígens pagans de la Sibíl·la són en una cova a Delfos, els mateixos noms del Kronos Quartet i el Morphosis Ensemble, també...

El vostre primer àlbum, 45 cerebros y 1 corazón (2017), va tenir una gran rebuda. Teníeu la sensació d'haver de complir unes expectatives?

Marcel Bagés: No, al final un treballa i quan fas el que t'agrada t'hi dediques en cos i ànima independentment de l'expectativa. Òbviament, sempre hi ha un petit neguit, perquè saps que t'escollirà molta més gent que fa quatre anys.

M.A.: Jo mentiria si digués que no hi he pensat. Però som una floreta rara en un jardí molt gran.

Hi ha un redoblament d'esforços a l'hora de fer créixer el so en direccions que ja apuntava el disc anterior.

'Clamor'

El segon àlbum de Maria Arnal i Marcel Bagés s'endinsa en exploracions sonores en què també els meteorits hi diuen la seva

→ Tívoli (Festival Mil·lenni). 22 i 23 d'abril. 20.30 h

Quina és la importància de David Soler com a músic, productor i arranjador?

M.A.: Sense ell no hi hauria disc. És un disc fet a sis mans i s'ha de dir, en aquest disc la seva feina és espectacular.

Ja no sou un grup de veu i guitarra.

M.A.: Jo no volia que aquest segon disc es pogués explicar des d'una veu i una guitarra. La veu s'ha multiplicat en cors, hi ha un treball de *beats* i programacions espectacular i el David ens ha sostingut a nosaltres també emocionalment.

M.B.: És el nostre Nigel Godrich, en som fanàtics.

També hi col·labora Tarta Relena.

M.A.: Apareixen al *Cant de la Sibíl·la*. Volia que cada cançó tingués la seva veu pròpia expressada des d'una coralitat. Al disc apareixen moltes més veus que no són humanes: la intel·ligència artificial de la Holly Herndon, unes cabres d'un ramat de Badalona, grills, un riu gravat a Ripoll, ocells, balenes, el so d'un meteorit entrant a l'atmosfera, un lloro... M'interessava molt que expliqués històries d'una manera que no es pot fer només amb la paraula.

Elles també participen al directe, no només cantant sinó també amb una part de dansa que recorda la pel·lícula *Suspiria*.

M.A.: M'encanta! Deu ser el *power* de la Sibíl·la, aquesta bruixa, ha, ha! Vaig demanar a l'Aimar Pérez Galí si ens podia donar un cop de mà [amb la coreografia] i va ser molt guai.

És un treball més complex que l'anterior?

M.A.: Parla de com ens transformem. I per això diem que és un disc de pop mutant, al final és aquesta flor rara, com si fos una mena de *Jardí de les delícies* del Bosch, amb aquest punt delirant. M'imaginava que cada cançó fos un personatge diferent.

Al fons hi ha el concepte de la destrucció del planeta?

M.B.: Reconstrucció, més aviat.

M.A.: És una mirada que no dona una resposta. El cor del disc parla sobre mutar, hi ha una metàfora molt bonica. Tots aquests personatges, junts, fan aquest clamor que fins ara no havíem après a escoltar. I al final vam descobrir que clamor és una composició de campanes que toquen a mort. I la mort també pot ser un renaixement.

També hi ha certa esperança i algunes idees utòpiques.

M.B.: Perquè tampoc hi ha una intenció moralista. La resposta no la té ningú, simplement és plantejar les preguntes.

M.A.: I acceptar la fragilitat de no saber-ho. Parlar de la vulnerabilitat, com fa el meteorit. La cançó d'*El gran silencio* està basada en un relat curt de ficció de Ted Chiang. És un lloro que viu al costat del radiotelescopi d'Arecibo a Puerto Rico i es pregunta com pot ser que els humans siguin capaços d'enviar missatges per comunicar-se amb vida intel·ligent en altres planetes i no siguin capaços de fer-ho amb els que estan aquí. I el que intento dir a *Fiera de mí* és que, segurament, si ens reconciliéssim amb la nostra part més animal, també connectaríem amb les altres formes de vida d'una manera diferent i no des del pedestal del progrés i altres idees que han de morir ara. És el moment que ens transformem i aprenem a viure, a conivir i a sentir de milions i trilions d'altres formes de viure i d'existir.

M.B.: És força cínic, enviem discos perquè els marcians escoltin la nostra música i som incapaços d'escoltar un mico. O els gossos, que són capaços de recordar moltíssimes paraules.

M.A.: Mancuso escriu llibres sobre intel·ligència vegetal. S'està investigant molt, perquè hi haurà un canvi molt *heavy* de pensament. Si depenem de les abelles! Tots ens sentirem molt més vulnerables els pròxims anys, és inevitable. Sortirem al carrer i no podrem respirar l'aire. No podem continuar pensant en un nivell de vida que és insostenible. Ens hem de transformar. ■

"Volia que cada cançó tingués la seva veu pròpia expressada des d'una coralitat"

Cultura

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/cultura

Mostres que curen

Sis exposicions imprescindibles que alcen el vol durant aquesta primavera.

Per Aina Mercader

S'HA ESCRIT MOLT sobre el poder sanador de l'art. De fet, ja abans de la pandèmia, l'OMS recomanava incloure l'art i la cultura en el sistema sanitari, i defensava que visitar museus i exposicions contribueix a millorar la salut física i mental. Tot i les dificultats dels darrers temps, els centres d'art no han aturat les seves programacions. I és que, també en època d'incerteses generalitzades, una exposició és el millor refugi imaginable.

Una exposició de debò

Aquesta és una exposició en construcció, un projecte imprevisible a l'estil del que ja ens té acostumats Martí Anson. Es va inaugurar amb poques peces, però amb els materials per muntar la resta. Una mostra que es va definint i transformant dia a dia, oberta a les intervencions dels visitants. Aquest punt de

partida singular convida a tornar assíduament a la Fabra i Coats durant els mesos que el projecte estarà en cartell, per participar-hi i veure com pren forma de manera col·lectiva *Una exposició de debò*.

→ Fabra i Coats. Centre d'Art Contemporani.

M: Sant Andreu. Fins al 23 de maig.

Mart. El mirall vermell

Des de finals del segle XIX, hem mirat el cel a la recerca de respostes, d'altres formes de vida, o d'un planeta B on poder anar quan esgotem definitivament els recursos de la Terra. L'exposició, que coincideix amb l'arribada de tres missions espacials a Mart, explora la creació artística, literària i científica al voltant d'aquest planeta convertit en musa, des de l'antiguitat i fins a les investigacions més recents. Entre el mig miler d'objectes que s'hi mostren, fins i tot hi ha un meteorit marcià!

→ CCCB. M: Universitat. Fins a l'11 de juliol.

El somni americà

Els joves artistes americans dels 60 van recuperar de l'ostracisme el gravat com a mitjà d'expressió. CaixaForum proposa un viatge pels Estats Units, des de la irrupció del pop art i fins als nostres dies, a partir de 200 peces d'obra gràfica d'una seixantena de creadors. Una bona ocasió per veure en directe les serigrafies i litografies arxivades d'Andy Warhol, Jasper Johns, Roy Lichtenstein i les Guerrilla Girls, i constatar com, els últims anys, el somni americà s'ha anat

transformant en alguna cosa que s'assembla a un malson.

→ CaixaForum. M: Espanya. Del 3 de març al 13 de juny.

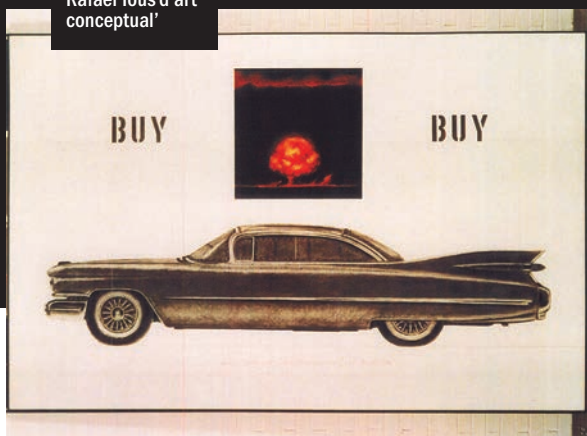
Pedagogia radical...

Joseph Beuys és una artista fascinant. Revolucionari, per alguns; un simple provocador i un xarlatà, per uns altres. En qualsevol cas, és una figura clau per comprendre l'esdevenir de l'art contemporani. Aquesta exposició s'acosta a la seva producció a partir dels projectes que va presentar a la Documenta

MEERBUSH-ILVERICH, GALLERY/ILVERICH, 1986

'En temps real.
La col·lecció
Rafael Tous d'art
conceptual'

FRANCESC TORRES: 'ATOMIC FALLOUT SHELTER' (MOBILE VERSION) AND 'OR HERMETIC CADDY', 1982

'Mart. El mirall
vermell'

MISSIO LUTAM III REALITZADA A LES INSTAL·LACIONS DE LA MARS DESERT RESEARCH STATION A UTAH (USA), EL MAIG DE 2019. © MARIANA BADENES AGUSTI

'Una exposició
de debò'

MARTI'ANSON / FABRA I COATS, CENTRE D'ART CONTEMPORANI

'El somni americà'
al CaixaForum

JASPER JOHNS: 'FLAG', 1973. © THE TRUSTEES OF THE BRITISH MUSEUM © JASPER JOHNS, VEGAP, BARCELONA, 2020

**Una exposició és
el millor refugi
imaginable**

'Mary Ellen
Mark. Vides
de dones'

© MARY ELLEN MARK: 'TINY VESTIDA PER A HALLOWEEN', SEATTLE, WASHINGTON, EUA, 1983

de Kassel en les edicions de 1972, 1977 i 1982. Una aproximació a l'univers del creador alemany que proclamava la democratització de l'art i defensava la idea radical que tots som artistes.

→ La Virreina. M: Liceu. Del 5 de març al 23 de maig.

Vides de dones

All llarg de més de 50 anys de carrera professional, la fotògrafa americana Mary Ellen Mark es va interessar per la vida als marges retratant situacions complexes, abusos i pobresa, i la

dona es va convertir en el centre del seu treball. Va fotografiar la vida de pacients d'hospitals psiquiàtrics, missioneres i treballadores sexuals.

En destaca especialment la investigació sobre Erin Blackwell, coneguda com a Tiny, una adolescent fugitiva i els seus companys que, a principis dels 80, es van veure obligats a malviure al carrer. Una història que, per cert, va inspirar la colpidora pel·lícula *Streetwise*.

→ Fundació Foto Colectania. M: Jaume I. Del 18 de març al 31 de juliol.

En temps real

Fa un any, el col·leccionista i mecenes Rafael Tous –fundador de la sala Metrònom (1980-2006)– va donar un miler d'obres d'art conceptual al MACBA. El fons aplega el treball d'una vintena de creadors destacats dels 70 i 80, com Fina Miralles, Àngels Ribé, Francesc Torres i Antoni Muntadas. *En temps real* és una bona oportunitat per apropar-se de nou a una de les grans col·leccions del país.

→ MACBA. M: Universitat. Del 13 de maig de 2021 al 9 de gener de 2022.

Teatre i dansa

Els Brugarol

Després dels èxits *L'electe* i *Adossats*, Ramon Madaula escriu i protagonitza una comèdia familiar amb grans dosis d'humor que enfronta cara a cara les contradiccions dels seus protagonistes. Dues generacions i dues maneres d'entendre el món en una societat on tots voldríem creure'ns un model de coherència absoluta.

→ Teatre Poliorama. M: Catalunya. De l'11 de març al 5 d'abril. 14-31 €.

Just desire

Søren Evinson és un dels grans artistes barcelonins contemporanis. Després d'estrenar *Just desire* al festival Sálmon el porta a l'Antic Teatre. Extracta d'un solo que ens proveeix d'un seguit de fantasies delirants articulades totes elles en relació al diseg. La interacció fluida i constant entre els materials i l'interpret crea una seqüència que es nodreix dels imaginaris *mainstream* de la nostra cultura.

→ Antic Teatre. M: Urquinaona. Del 4 al 6 de març. 12-15 €.

La malaltia

Amb *El mal de la joventut* de Ferdinand Bruckner com a teló de fons, Juan Carlos Martel Bayod, amb Íngrid Guardiola com a dramaturgista, ens explica què és ser jove al segle XXI. Per fer-ho ha enrolat un repartiment de primera en què destaquen Guillem Balart i Elena Martín. Set estudiants de Medicina que no amagaran què els preocupa: el suïcidi.

→ Teatre Lliure: Montjuïc. M: Poble Sec. Del 5 de març al 11 d'abril. 9-29 €.

La segona Eva

Marta Aran, guanyadora del Max 2020 a autoria revelació per *Els dies mentits*, s'enfronta a l'església amb tots els ets i els uts amb una peça que dirigeix ella mateixa i que compta amb Maria Hernández Giral, Òscar Intente, Mar Pawlowsky

La Calòrica i l'emergència climàtica

De què parlem mentre no...

La Calòrica és, sens dubte, la companyia del moment. Al Nadal, van omplir cada nit la Sala Beckett amb la reposició d'*Els ocells*. I ara fan el seu debut al TNC (ja era hora!) amb *De què parlem mentre no parlem de tota aquesta merda*, una peça escrita per Joan Yago i dirigida per Israel Solà, que compta amb la tropa habitual formada per Xavi Francès, Aitor Galisteo-Rocher, Esther López, Marc Rius i Júlia Truyol, amb

Mònica López com a estrella convidada.

I de què va aquesta merda? Doncs, del que ens ve a sobre: l'imparable canvi climàtic. Coneixen bé el context: han parlat de d'encontres en la tercera fase (*El profeta*), de la democràcia corrupta (*L'editto bulgaro*),

mons ideals (*Els ocells*) i la precarietat (*Bluf* i *Sobre el fenomen de les feines de merda*). Sempre amb la farsa com a rerefons i sense mossegar-se la llengua. ■ Andreu Gomila

→ TNC. M: Glòries. Del 4 de març al 4 d'abril. 12-24 €.

i Eric Balbàs. La història d'un maltractament la víctima del qual ha de lluitar amb dents i ungles perquè li facin cas.

→ Tantarantana. M: Paral·lel. Del 10 al 28 de març. 12-21 €.

La Venus de les pells

Guido Torlonia dirigeix Rubén del Eguía i Raquel Ferri en un clàssic nord-americà contemporani, una peça de David Ives que Roman Polanski va portar al cinema i que ens presenta un ambiciós dramaturg que està desesperat per trobar l'actriu que haurà de representar el personatge femení de la seva adaptació de *La Venus de les pells*, de Leopold von Sacher-Masoch.

→ Teatre Akadèmia. M: Hospital Clínic. Del 10 de març al 11 d'abril. 22 €.

Solitud a Stromboli. Somnis, Signes i Símbols

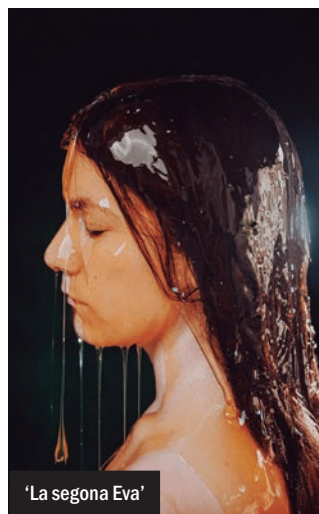
Amb direcció de la gran Imma Colomer. Fina Rius, en el paper de la doctora Nela Simari, ens ofereix una peculiar conferència sobre la influència de Víctor Català en l'aclamat director italià Roberto Rossellini. La seva lliçó magistral ens convida a reflexionar al voltant del concepte d'autoria.

→ S. Atrium. M: Tetuan. Del 3 al 21 de març. 20 €.

The mountain

L'Agrupación Señor Serrano ens presenta el seu estudi sobre la veritat amb aquesta peça que va de la primera expedició al l'Everest, l'èxit de la qual és encara avui incert, a Orson Welles sembrant el pànic al seu programa de ràdio *La guerra dels mons* i Vladímir Putin dissertant satisfet sobre la confiança i la veritat. Ja podeu tremolar.

→ Teatre Lliure: Gràcia. M: Fontana. Del 18 al 28 de març. 9-29 €

'La segona Eva'

Traces

Feia molt de temps que la companyia Última Vez del gran coreògraf belga Wim Vandekeybus no ens visitava, i només per això hem de celebrar l'arribada de *Traces* (si la pandèmia ho permet). Peça inspirada en la natura dels Carpats, a Romania, l'últim reducte natural d'Europa, parla de la tensió entre un temps que ha quedat aturat i un temps que avança directament, irreflexivament, desbocat.

→ Mercat de les Flors. M: Poble Sec. Del 25 al 27 de març. 25 €.

Una habitació propia

María Ruiz ha dirigit i ha adaptat el text fundador del feminisme modern, un assaig escrit per Virginia Woolf a finals dels anys 20 del segle XX que demana a les dones que es construeixin els seus propis referents per fugir del masculisme imperant i poder ser alguna cosa. Clara Sanchis dona cos a l'espectacle. ■ A.G.

→ Sala Beckett. M: Poblenou. Del 3 al 21 de març. 10-20 €.

Més escenes a timeout.cat/teatre

12, 13 i 14 de març

deliveryfest

Dels restaurants i els escenaris a casa teva

**restaurants
actuacions
cerveses**

Compra ara: timeout.cat/delivery-fest

TimeOut

PARLEM AMB...

Pilar Palomero

UNA ESCOLA DE monges a la Saragossa del 1992. Com les seves companyes de classe, la Celia encara el trànsit a l'adolescència, i gestiona tot un allau de canvis sense tancar els ulls. La mirada d'Andrea Fandos, la jove actriu que la interpreta, il·lumina la magnífica òpera prima de l'aragonesa Pilar Palomero, que afronta la temporada de premis amb *Las niñas* com a gran favorita.

Arribes als Goya, Feroz i Gaudí com a favorita, amb premis (Màlaga, els Forqué) a la butxaca. Aclaparada?

Més feliç i agraïda pels molts missatges de persones que han connectat amb la pel·lícula i consideren que els ha fet recuperar records d'infantesa. No m'imaginava que això pogués passar. I sí, també una mica aclaparada. No esperava tota aquesta repercussió, i encara menys enmig d'una pandèmia.

Aquesta és una pel·lícula basada en fets reals.

Hi ha una part biogràfica molt gran, jo tenia la mateixa edat que la Celia l'any 1992, el temps de la pel·lícula. Volia parlar de les contradiccions que hi havia tant a les famílies com en una societat que estava en transformació, i m'interessava centrar-me en la pubertat, en la pèrdua de la

innocència. I hi ha escenes gairebé copiades de la meua pròpia experiència. No he inventat res, són les meves vivències i els meus records, i els de gent propera.

És difícil trobar actrius nenes com Andrea Fandos i repartiments infantils que funcionin com el de *Las niñas*.

No podíem fallar en això, i vam invertir molt de temps en la recerca, quasi set mesos, la qual cosa no és freqüent. Em va passar que, muntant la pel·lícula, només em feia por haver perdut la perspectiva perquè m'havia enamorat de totes. Crec que han estat un regal. La veritat és que l'Andrea té un do, però també era important tenir a prop algú com la Natalia de Molina. Crec que en els ulls de l'Andrea s'expressa la força de la Natalia, i a l'inrevés.

“No he inventat res, són les meves vivències i records”

Estàs treballant en *La maternal*, la teua segona pel·li.

Sí, parla sobre la maternitat i se centra en una casa d'acollida per a noies menors embarassades. Intentarem seguir la dinàmica de rodatge de *Las niñas*, que m'ha agradat molt, barrejant intèrprets professionals i d'altres sense experiència. Vull parlar de la maternitat en l'adolescència, i reflexionar sobre com s'aprèn a ser mare. ■ Àlex Montoya

EMILIO MAYORGA

Cine

Raya i l'últim drac

Amb una estrena simultània en sales i en la seva plataforma de streaming, Disney presenta una nova pel·lícula animada, ambientada en el regne imaginat de Kumandra, al sud-est asiàtic, dividit per forces malignes en cinc territoris comandats per altres clans. Una nena guerrera haurà de trobar l'últim drac per retornar l'equilibri a la seva terra. Cinema d'aventures de marcat caràcter feminista, amb una heroïna que recull el testimoni d'altres guerreres Disney com Mulan i la Merida de *Brave*.

→ Dir. Don Hall i Carlos López Estrada (EUA, 2021). Estrena el 5 de març.

Los propietarios

Maisie Williams (l'Arya Stark de *Joc de trons*) és un dels grans reclams d'aquesta pel·lícula de terror, adaptació de la novel·la gràfica *Une nuit de pleine lune*, d'Hermann Huppen i el seu fill Yves H. Amb una premissa que encaixa, donant-li una volta, en el subgènere *home invasion*, segueix la peripècia de quatre joves que planegen robar a casa d'una parella d'ancians. Però les seves víctimes són menys fàcils del que es pensen. Dada per a cinèfils veterans: a la casa hi viu la mítica Rita Tushingham, millor actriu a Canes amb el seu primer paper, *Un sabor a miel* (1961), i recordada per *El knock...y cómo conseguirlo* (1965).

→ Dir. Julius Berg (Regne Unit i Canadà, 2020). 92 min. Estrena el 5 de març.

'Minari'

Y llovieron pájaros

Bella mirada a la tercera edat i a la llibertat a l'hora d'encarar el darrer tram de la vida, *Y llovieron pájaros* presenta tres octogenaris que viuen, gairebé com ermitans, en un bosc quebequès. La natura es converteix en el millor lloc per gestionar i mirar de curar les ferides del passat i per trencar les convencions socials mantenint una independència que en un altre lloc seria impossible. *Feel good movie* esperançadora i amable, signada per la canadense Louise Archambault (*Gabrielle*).

→ Dir. Louise Archambault (Canadà, 2019). 127 min. Estrena el 5 de març.

El rey de Zamunda

Més de 30 anys després, un Eddie Murphy en plena forma torna a posar-se el colorit vestuari del príncep de Zamunda, ja coronat rei, i torna a Nova York per conèixer qui podria ser el seu fill. Una seqüela inesperada, que perd pel camí el director de l'original, John Landis, però que recupera Arsenio Hall (com l'assistent de sa majestat) i aquella barberia on Murphy i el seu company es multiplicaven en un gratat de personatges diferents. Rialles assegurades per als fans d'un dels còmics més icònics de les últimes quatre dècades.

→ Dir. Craig Brewer (EUA, 2021). Estrena el 5 de març a Amazon Prime.

Minari. Història de la meua família

Amb sengles premis, el Festival de Sundance va unir Jurat i Públic per reconèixer aquesta història biogràfica del seu director, el nord-americà Lee Isaac Chung. Fill d'immigrants

'Raya i l'últim drac'

coreans, en la pel·lícula Chung es converteix en David, un nen de 7 anys, la mirada del qual se centra en les contradiccions i els xocs culturals en l'adaptació a un nou país i també en les conflictives dinàmiques familiars. Cinema humanista i profund, que sona en la cursa per als propers Oscars.

→ Dir. Lee Isaac Chung (EUA, 2020). 115 min. Estrena el 12 de març.

El horizonte

La pèrdua de la innocència d'un adolescent, testimoni d'un ensorrament familiar marcat per un món rural tradicional que arriba a la seva fi i per la revolta femenina davant el patriarcat. La llibertat arriba un estiu dels anys 70, en plena onada de calor, quan el jove Gus veu el seu pare incapaç d'aixecar la granja familiar i la seva mare fascinada per la hipnòtica presència d'una amiga que li obre els ulls a una altra realitat en la qual pot prendre les seves pròpies decisions.

→ Dir. Delphine Lehericé (Suïssa i Bèlgica, 2021). 90 min. Estrena el 19 de març.

Los traductores

Amb un juganer punt de partida que s'acosta al *whodunnit* estil Agatha Christie, la segona pel·lícula de Régis Roinsard reuneix un repertiment internacional (de la ucraïnesa Olga Kurylenko a l'italià Riccardo Scamarcio, de la danesa Sidse Babett Knudsen a l'espanyol Eduardo Noriega) i els converteix en traductors d'una novel·la supervendes, aïllats per treballar i evitar filtracions. Però un gratat

de pàgines es publiquen online, i l'editor es convertirà en detectiu per esbrinar qui és el culpable.

→ Dir. Régis Roinsard (França, Bèlgica, 2019). 105 min. Estrena el 19 de març.

Monster hunter

Milla Jovovich canvia els zombis de *Resident evil* per les bèsties prehistòriques de *Monster hunter*, i torna a formar equip amb Paul W. S. Anderson, el seu marit a la vida real, i especialista a adaptar videojocs a la gran pantalla des dels temps de *Mortal kombat*. Un festival d'acció adrenalínica i efectes CGI per posar en imatges l'esperit d'un joc amb milions d'usuaris arreu del món.

→ Dir. Paul W. S. Anderson (EUA, Alemanya, Japó i Xina, 2020). 99 min. Estrena el 26 de març.

Godzilla vs. Kong

Després d'èxits del cinema indie com *Tú eres el siguiente* i *The guest*, Adam Wingard salta a un gran estudi per dirigir el *crossover* de tots els *crossovers*. Els dos grans monstres de la història de cinema cara a cara, 50 anys després d'aquell artesanal *King Kong contra Godzilla* que el mític Ishiro Honda va dirigir al Japó. Un desplegament d'efectes visuals on veiem Millie Bobby Brown, la petita Eleven de *Stranger things*. ■ A.M.

→ Dir. Adam Wingard (EUA, Austràlia, 2021). Estrena el 31 de març.

Més pel·lícules a
[timeout.cat/cine](https://www.timeout.cat/cine)

Música

Pau Vallvé

L'home que millor encarna el *do it yourself* del pop català (controla cada petit detall de la seva carrera i ho fa de conya) té una legió de fans especialitzats a esgotar les entrades de cadascun dels concerts que ofereix. Normal: *La vida és ara* (2020), l'últim treball que ha publicat, és també un dels seus cims creatius. Tres concerts en dues dates dins el Guitarr BCN.

→ BARTS. M: Paral·lel. 4 i 7 de març, 20 h (exhaurides). 7 de març, 19 h. 16 €.

Rodrigo Cuevas

El gran renovador del folklore asturià Rodrigo Cuevas continua recollint èxits, ara amb dues dates al Palau de la Música, dins el Tradicionari, per presentar l'espectacle *Trópico de Covadonga*, basat en les cançons de *Manual de cortejo* (2019).

→ Palau de la Música. M: Urquinaona. 19 de març (exhaurides) i 20 de març, 20 h. 18-28 €.

PPL reConfined

El Pumarejo acull el cicle PPL reConfined, que van encetar Club del Río al febrer i que s'allargarà durant els mesos de març i d'abril amb una programació variada i molt ben curada: Bofirax, Uma, Montfort, Hologramma, Diamante Negro i Bianca Steck & the Bird Yellow, entre d'altres. I atenció, només hi ha 50 entrades a la venda per a cada data.

→ El Pumarejo. FGC: Sant Josep. Fins al 17 d'abril. 13,20-15,20 €.

NO T'HO PERDIS

Cara B XTRA

Neix el cicle de concerts del festival Cara B amb un cartellàs: Joe Crepusculo, La Zowi, Viva Belgrado, Rigoberta Bandini, Baiuca, Núria Graham, Rojuu, Depresión Sonora, Ladilla Rusa i Leiti Sene & Cutemobb. Per sucra-hi pa!

→ Fabra i Coats. M: Sant Andreu. Del 24 al 28 de març. 12-16 €.

Mazoni + La Ludwig Band

Jaume Pla (Mazoni), l'últim disc del qual és *Desimbècil* (2019), i La Ludwig Band, que l'any passat van publicar *Allímit de la tonalitat*, inauguren el nou cicle de concerts Vida Records & Friends organitzat pel festival de Vilanova i la Geltrú, una sèrie d'actuacions dobles que tindrà continuïtat durant els mesos de

març i abril i que pretén donar suport a la indústria aparellant artistes de segells diferents.

→ La Nau. M: Bogatell. 11 de març, 19 h. 14,40 €.

Pol Batlle & Rita Payés + Carlota Flâneur

També dins del cicle Vida Records & Friends, un altre doble cartell interessantíssim.

D'una banda, Pol Batlle (líder de Lubjliana & the Seawolf) s'uneix a la cantant i trombonista Rita Payés (vegeu pàg. 17); de l'altra, Carlota Flâneur presentarà el seu EP de debut, *Brains* (2020) produït per Ferran Palau i amb cançons tan boniques com l'enganxosa *Generation of the young flesh*.

→ La Nau. M: Bogatell. 18 de març, 19 h. 14,40 €.

Mala Rodríguez

En plena pandèmia va publicar *MALA* (2020), un cop de puny sobre la taula en forma de disc que recordava qui va començar a fusionar el rap i el flamenc ara fa vint anys, malgrat sonar plenament actual. Ara que fa vint anys del seu debut, és també el moment de reivindicar *Lujo ibérico* (2000), un disc històric en molts sentits, en format acústic i dins el Guitarr BCN.

→ BARTS. M: Paral·lel. 19 de març, 20.30 h. 20-25 €.

Judit Neddermann

Judit Neddermann acaba de debutar en una multinacional –Universal– amb el disc *Aire* (2021), una nova mostra del seu enorme talent al marge de modes, amb una versatilitat a prova de bombes per facturar cançons de pop delicat i una sorprenent facilitat per arrapar-se a la pell del qui l'escolta.

→ BARTS. M: Paral·lel. 27 de març, 20.30 h. 20-25 €.

Més música en directe a timeout.cat/concerts

YAGO HORTAL

ALLÒ ERA ABANS, AIXÒ ÉS ARA

02.02—30.05.21

Museu Can Framis
Barcelona

FUNDACIÓ
VILA CASAS

VINT
ANYS

EL TOP 3

Clàssica

ANTONI BOFELL

Sokolov

El gran pianista rus Grigory Sokolov és un habitual del Palau de la Música Catalana, on fa catorze anys que hi actua de manera consecutiva. Aquesta vegada ofereix un programa dedicat a la música de dos dels grans pianistes-compositors de la història, Chopin i Rakhmàninov.

→ Palau de la Música. M: Urquinaona. Dilluns 15 de març, 20 h. 30-60 €.

W. HOSL

Otello

La música de Verdi torna al Gran Teatre del Liceu, amb onze representacions d'*Otello*, la seva penúltima òpera. Amb direcció musical de Gustavo Dudamel, direcció escènica d'Amélie Niermeyer i un repartiment encapçalat per Gregory Kunde, Carlos Álvarez i Krassimira Stoyanova.

→ Gran Teatre del Liceu. M: Liceu. Del 27 de març al 14 d'abril. Entrades a partir del 2 de març.

L'AUDITORI

OBC

La soprano Núria Rial i el director d'orquestra Francesc Prat actuen al costat de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya amb dos concerts de presenten composicions de Robert Gerhard -de qui se celebra el 125è aniversari- i Frederic Mompou. ■ Pere Andreu Jarrod

→ L'Auditori. M: Glòries. Dissabte 13 de març, 19 h; diumenge 14 de març, 11 h. 25-55 €.

dansa.

Quinzena metropolitana.

Del 5 al 21 de març

Badalona · Barcelona · Cornellà · El Prat
Esplugues · L'Hospitalet · Sant Cugat
Santa Coloma · Terrassa · Viladecans

Reserva d'entrades:
www.dansametropolitana.cat
[#DansaMetropolitana](https://twitter.com/DansaMetropolitana)

Amb el suport de:

Col·labora:

Patrocina:

Menjar

Coordina Ricard Martín
timeout.cat/restaurants

Yakumanka

El festival és a casa teva

Estrella Damm i Time Out munten el Delivery Fest, primer festival gastro online de Barcelona. Per Ricard Martín

Sintonia

EL MÓN S'HA mogut: gira, però d'ençà d'aquell infaust divendres 13 de març (que a molts ens va enviar a casa) ha modificat l'òrbita. Quant temps fa, que no agafes una carta de restaurant? La literatura d'autoajuda sobre l'oportunitat de les crisis sovint no funciona (la majoria de gent a qui se li emporten el formatge, ja no el veu mai més!). La sacsejada de la Covid-19 està tocant de prop la viabilitat de molts sectors de negoci, especialment el de la restauració. Cal ser optimistes: algun dia tornarem a seure de vint en vint, a riure i a tirar un os

de pollastre al cap al company de màrqueting en un sopar d'empresa. Però, de moment, serem les dents i remem en la mateixa direcció. Gaudint en la mesura del possible, això sí.

I d'això va el Delivery Fest que organitzen Estrella Damm i Time Out: del divendres 12 al diumenge 14 de març, hem preparat el cap setmana gastronòmic de l'any. Deu dels millors restaurants de Barcelona han creat menús gastronòmics exclusius perquè els encarregueu des de la comoditat del sofà de casa. Poca broma, perquè per

4 espectacles exclusius

ELS COMENSALS TINDRAN accés a tres concerts i un espectacle d'humor gravats a l'Antiga Fàbrica Estrella Damm, només per als seus ulls i creats per a l'ocasió. Com amb el menjar, us portem el millor de l'escena: tindrem Ferran Palau amb *Parc* acabat de publicar i un format de concert de luxe, un duet amb el guitarrista Jordi Matas;

David Carabén –Mishima– en solitari i en la seva vessant més íntima; el pop tendre i punyent de la mallorquina Maria Jaume, artista revelació de l'any passat en tàndem amb Núria Graham –ara la seva bateria!–, i l'humor corrosiu de Charlie Pee i Marc Sarrats, amb un xou de *stand-up comedy* que us farà plorar de riure.

Nectari

Teresa Carles

DE QUÈ VA...

Un festival gastronòmic que us portarà menjar –físic i deliciós– a casa vostra.

PER QUÈ NO US HO HEU DE PERDRE...

Deu dels millors restaurants –hi ha dues Michelin!– creen menús exclusius per a vosaltres. I a més gaudireu d'actuacions exclusives en streaming.

→ Del 12 al 14 de març.
timeout.cat/delivery-fest

un preu d'entre 35 i 65 euros per barba us arriben a casa menús inèdits i abundants de restaurants de primera fila: **Dos Palillos** –indiscutible rei de la creativitat asiàtica–, **Via Veneto** –el paradigma del restaurant elegant i clàssic–, **Nectari** –institució de la cuina catalana d'autor–, **Yakumanka** –EL (en majúscules) restaurant peruà, l'únic de Gastón Acurio a la ciutat–, **Kao Street** –el millor menjar de carrer del sud-est asiàtic–, **Nomo** –japonès clàssic i creatiu de nivell immillorable–, **Teresa Carles** –el vegetarià més

gastronòmic que ha complert deu anys en plena forma–, el **Sintonia** –alta cuina amb esperit popular i sabors brutals–, el **Mirch by Tandoor** –la visió creativa del *street food* indi vista per un jove català d'arrels índies–, i la inclassificable i exquisida alta cuina de producte de **La Gormanda**. Resumint: dues Michelin i un quadre d'honor de les grans cuines de Barcelona perquè la nostra comunitat

de lectors segueixi gaudint de la millor gastronomia a preus més que raonables. ■

FAQS

I això com va?

1 Entra a la web i tria
Ves a timeout.cat/delivery-fest i fes la teva tria de menú o menús. El mínim de menús que es poden comprar són dos. Solitaris, és el moment de buscar companyia. Hi haurà opcions per a celíacs i vegetarians.

2 Quan m'arribarà?
Les dates del festival són el divendres 12 de març per sopar, i el dissabte 13 i el diumenge 14 per dinar i sopar. Tindreu el menjar a casa entre les 13 i les 14.30 h per dinar i les 20 i les 21.30 h per sopar.

3 Què inclou un menú?
El menjar –un àpat gastronòmic que té de dos a tres plats i postres–, un passi per a tots els espectacles exclusius, l'entrega a domicili, un vídeo de benvinguda del xef i una *tote bag* amb obsequis. Rebreu el passi per als xous el divendres 12 a les 18 h.

4 I la beguda, què?
Doncs també hi és inclosa. Quan hagueu triat l'espectacle i el menú, escollireu un maridatge de cervesa Damm entre tres de recomanats. No patiu, els tres seran perfectes per al menú que hagueu escollit.

5 Hi ha lletra petita?
Doncs no. Només afegir que podeu comprar fins a vuit menús per restaurant i franja horària, però les comandes han de ser sempre del mateix restaurant. I ho sentim molt, però no hi ha menú infantil.

Més info a timeout.cat/delivery-fest

Menjar i beure

Teresa Carles

Aquest mes de març el Teresa Carles compleix deu anys de cuina a Barcelona i ho fa convertit (i convertida) en una icona de la cuina vegetariana. Res millor que celebrar-ho amb un extens menú que recull els seus grans èxits: com les croquetes amb *cansalada* vegana i de bolets, el tàrtar de mango i alvocat, uns rotllets d'albergínia inoblidables i mandonguilles veganes amb salsa de fruits secs. Un menú generós, de set passes, amb el qual entendreu de la millor manera com la seva complexa visió de la cuina vegetariana l'ha posicionat com a marcadora de tendències.

→ 38 € el menú.

FOTOS: SCOTT CHASSEROT

Sintonia

La cuina de Pablo Tomás (ex elBulli) al Sintonia té un afany democratitzador de l'alta gastronomia. Això significa que hi trobarem tota la màgia, la tècnica i la imaginació de l'avantguarda però sense els articles de superluxe que desapareixen la factura. Això sí: un menú de cinc passes, amb plats que us deixaran bocabadats. Els dos darrers –un caneló XL amb salsa de foie trufat, i el seu famós bistec tàrtar, aquí tunejat amb anguila fumada, mar i muntanya de tàrtar– són per llançar-s'hi de cap.

→ 48 € el menú.

Nomo

El menú del xef del Nomo, Naoyuki Haginoya, és fidel a la seva filosofia: un restaurant japonès excel·lent que pica l'ullet a producte i plat català sense manies. Començant per unes croquetes de cua de bou marinades amb miso. De segon, fideus *omuyakisoba* –amb vedella i verdures, embolicats en truita– i deu peces de *makis* variats, una especialitat en què ha trencat tòpics i tabús. I per postres, dorayaki amb mousse de xocolata. Festival a preu amic.

→ 33 € el menú.

Via Veneto

No descobrim res si diem que Via Veneto és un dels grans clàssics europeus de l'alta cuina: la Michelin més veterana de Barcelona porta més de mig segle d'excel·lència. El que sí que és rar és que un temple cerimoniós s'adapti al *delivery*. El jove xef David Andrés ha ideat un menú de vuit passes on circulem pels entrants exquisits –vull les croquetes de pernil de gla!– i culminem amb tres plats de producte superlatiu i toc celestial, com un pollastre *coquette* amb salsa de tòfona negra i naps de Tallendre. Història de l'alta cuina del país a domicili.

→ 60 € el menú.

FOTOS: SCOTT CHASSEROT

Kao Street

La nova proposta del Grup Kao –Josep Maria Kao i les seves filles Meilan i Nayan– és Kao Street, una botiga restaurant que revisa en clau urbana el menjar de carrer del sud-est asiàtic adaptat a les grans capitals occidentals. Però l'estètica no eclipsa l'ètica: duen la marca de la casa plats com les *gyoza* (fetes a mà i amb vedella trufada) i els fideus amb ou *poché* i tòfona fresca. Amb set passes, és un viatge de luxe i amb obertura de mires a la cuina xinesa de veritat.

→ 46 € el menú.

Menjar i beure

Dos Palillos

L'elit Michelin s'ha enfrontat a la crisi amb tancament o innovació. L'Albert Raurich, xef i propietari del Dos Palillos –i ex responsable d'R+D d'elBulli–, ha fet això darrer. I per al Delivery Fest s'ha tret de la màniga un menú de set passes, que bascula entre el sud-est asiàtic, el bar exquisit i l'avantguarda. Costella de porc de Cal Rovira amb salsa cantonesa, navalles thai amb curri vermell, cebiche indonesi... amb seïtons! Poca broma: un dels revolucionaris de la cuina recent us porta el millor de casa seva per 43 euros. Estigueu a l'alçada: pareu bé la taula!

→ 43 € el menú.

FOTOS: SCOTT CHASSEROT

Mirch by Tandoor

El Mirch, el local de *street food* indi de l'Ivan Surinder, va néixer amb l'ADN del *delivery* incorporat. Surinder, un jove xef català d'arrels índies –aglutina la tècnica moderna amb la saviesa del Tandoor, el restaurant familiar que dirigeix–, proposa un menú de set passes de menjar de carrer indi, amb plats que sublimen i refinen els sabors d'una gastronomia popular molt poc coneguda aquí (no és el mateix el menjar de carrer que el de restaurant). Per 33 euros, un extens viatge de descoberta.

→ 33 € el menú.

Nectari

La cuina d'en Jordi Esteve al Nectari, recomanada per la Michelin, és un xut d'hedonisme, sabor i tècnica virtuosa. El millor de l'alta cuina catalana d'esperit creatiu no defuig les ganes de sucra-hi pa. Prepareu-vos per a un menú de quatre plats abundants i gustosos, a càrrec d'un dels cuiners imprescindibles de Barcelona: tàrtar de gamba amb patata rústica i emulsió de cibulet, caneló de tres carns amb beixamel trufada, ploma ibèrica amb Parmentier i pastís de formatge. El millor àpat de festa major, al sofà de casa.

→ 58 € el menú.

La Gormanda

Contra la infantilització del paladar, bona cuina. Aquest podria ser un resum de la proposta de La Gormanda; la xef Carlota Claver exerceix la tradició catalana d'una manera molt seriosa. A més de la típica veneració del producte, ella l'hi aplica imaginació i rigor. I sense deslligar-se de marc català, fa que tastem amb paladar nou plats coneguts, on combina ingredients sense tòpics. Ho comprovareu en un festival de cinc passes, amb plats com el suquet de rajada amb cloïsses i carxofes, les cocotxes al pil-pil amb calçots, i la col amb cansalada i xiitake.

→ 52 € el menú.

FOTOS: SCOTT CHASSEROT

Yakumanka

Gastón Acurio és el Jesús de la cuina peruana – la darrera gran revolució en el panorama mundial – i el xef Jose Olave és el seu profeta a Barcelona. El Yakumanka és l'únic restaurant amb la marca Acurio a Espanya. Això vol dir que el nostre Delivery Fest us portarà a casa el millor menjar peruà sense discussió. Olave ha preparat un menú de sis plats en què podreu gaudir d'un autèntic *piqueo*: croqueta d'ají de gallina, ostra en *leche de tigre*, empanada criolla, *anticucho* de pollastre... I la seva magistral versió del cebiche clàssic, avui model del plat a escala mundial.

→ 53 € el menú.

Coses per fer

Coordina Erica Aspas
timeout.cat/que-fer

Collita de plans de primavera

Exposicions, festivals de cinema, concerts i cites amb la natura que tenen lloc a Barcelona durant la temporada de les flors. Per Erica Aspas

'Graffiti nature: Lost, immersed and reborn' al CaixaForum

© TEAM LAB. CORTESIA DE PRICE GALLERY

DEL 20 DE març al 21 de juny és primavera i no hi ha res que ho pugui canviar. I a més de la floració pròpia de la nova estació, al calendari cultural de la ciutat també hi veurem brots verds –si no ens els arrenquen de cop– que ens donaran alegria. Exposicions, festivals variadets i cites anuals que no us podeu perdre. Us en fem un recull.

El parc de les roses

Us ho destaquem gairebé sempre, perquè la visita és més que merescuda qualsevol dia de l'any, però especialment en primavera. El Parc Cervantes té una preciosa peculiaritat, prop de 10.000 rosers de 2.000 varietats –d'Àsia, Amèrica, l'Orient Mitjà...– que en el moment de la floració,

entre maig i juny, arriben a les més de 100.000 roses. Imagineu l'espectacle! Coincidint amb el moment de la floració se celebra el Concurs Internacional de Roses Noves de Barcelona on no només s'escullen les millors roses, sinó que es presenta un programa d'activitats.

→ Parc de Cervantes. M: Zona Universitària. De 10 a 21 h.

Els museus per dins

Una de les cites culturals més interessants del febrer era la celebració de l'In Museu, que aquest any s'ha posposat fins al 10 d'abril. Es tracta d'una jornada en la qual els museus municipals obren les portes de les reserves, dels tallers de restauració i altres espais habitualment restringits

al públic de la mà dels i les professionals que hi treballen (restauradores, conservadores, documentalistes), que mostren allò que no es veu durant les visites habituals. Hi participen, entre d'altres, el MACBA, el Born Centre de Cultura i Memòria, el Museu del Disseny i el Castell de Montjuïc.

→ In Museu. 10 d'abril.
barcelona.cat/inmuseu

Escena flamenca

Els dissabtes del mes de maig, el jardí del Palau Robert acollirà la segona edició del festival Flamencat, certamen fet en col·laboració amb el festival Guitarr BCN i Radio Tele Taxi i per on passaran representants de l'escena flamenca catalana com

Muchacho & Los Sobrinos, Alba Carmona, Lucía Fernanda i Pedro Javier González.

→ Palau Robert. M: Diagonal. Dissabtes de maig, 12 h. Gratis.

Miró i la natura

La Fundació Joan Miró proposa una visita especial en la qual redescobrireu la relació del museu amb el seu entorn –la muntanya de Montjuïc– i el vincle de l'artista amb la natura. Són un seguit de rutes a peu per la muntanya per arribar fins a la Fundació que passen pel Teatre Grec, els Jardins de Laribal i el camí del Botxí. Un cop a l'interior del centre, podeu participar en l'activitat *Natura fantàstica* fent fotos de les parts de l'olivera o del garrofer que us sorprenguin

El roserar del
Parc Cervantes

'El chico'

Fundació Miró

Alba Carmona

PEP HERRERO

La Fundació Miró proposa una visita en connexió total amb la natura

i explorant les sales a la recerca d'elements de la natura en les peces de Miró. A *L'art de caminar*, us animen a explorar els elements naturals, reals o representats, que hi ha en les obres de l'artista, però també als patis, les finestres i les terrasses.

→ Fundació Miró. M: Espanya. fmirobcn.org

Cinema a baix preu

L'opció de la virtualitat no passa pel cap dels organitzadors del BCN Film Festival, i aquest any tornaran a programar un esdeveniment totalment presencial a l'abril, el seu mes habitual (l'any passat va haver de canviar les dates al juny). S'hi projectaran 50 títols, entre els quals hi haurà comèdies, documentals d'art, cinema

japonès i d'autor, així com un homenatge a Charles Chaplin ara que se celebra el centenari d'*El chico* (1921).

→ Cinemes Verdi. M: Joanic. Del 15 al 23 d'abril. 2,90 € per sessió.

Tast a la Rambla

Després d'haver de cancel·lar dues vegades el Tast a la Rambla de l'any passat, ara mateix les informacions apunten que el 2021 es farà al juny, encara sense dates concretes. Potser és arriscat posar-ho en aquesta llista al costat d'esdeveniments confirmadíssims –com si això fos garantia de res!– però tenim tantes ganes de tornar a cruspir-nos les delícies que fan al Tast a la Rambla...

→ La Rambla. M: Drassanes. Al mes de juny.

Experiència immersiva

A partir de maig, CaixaForum acollirà una exposició amb dues experiències immersives creades pel col·lectiu japonès teamLab (els trobareu a la pàgina 13!): *Born from the darkness, a loving, and beautiful world* i *Graffiti nature: Lost, immersed and reborn*.

Dues peces que es transformen gràcies a la interacció del públic d'una manera única, ja que el que passarà en un moment determinat no tornarà a succeir de

la mateixa manera.

→ CaixaForum. M: Espanya. Del 19 de maig al 29 d'agost. 6 €.

Teniu més natura a
timeout.cat/espais-verds

Viatges

Coordina Noelia Santos
timeout.es/viatges

Els més pintats

Falten dits de la mà per comptar els pobles que ja tenen més murals que carrers. Per Noelia Santos

Penelles (Lleida)

Penelles és sinònim d'art urbà –o rural!– des de fa anys: el poble de la Noguera, de menys de 500 habitants, acull el festival Gargar, promogut per una parella de dissenyadors especialistes en museografia interactiva. En la seva cinquena edició, l'artista Berni Puig, vinculat al Konvent de Cal Rosal, va pintar l'interior de l'església, una obra colorista que s'afegeix als molts murals que decoren el poble. "Calia arreglar les humitats, però com que teníem pressupost vam decidir fer un projecte", explica Maria del Mar López Pinto, membre de Binomic i promotora del festival.

Fanzara (Castelló)

Com qui aixeca una cortina de fum. Així va néixer el Museu Inacabat d'Art Urbà (MIAU) en aquest racó de l'Alt Millars de menys de 300 habitants. Però va fer-ho amb esprai de color per

oblidar el conflicte pel projecte d'un abocador de residus tòxics que tenia el poble dividit. "L'objectiu era que els veïns ens entenguéssim", assenyalava Javi López, un dels impulsors d'aquest "projecte social de convivència". Set anys després, amb 80 muralistes i més de 140 artistes, "tots els veïns ho senten com una cosa pròpia". A més, l'arribada de curiosos i aficionats "ajuda a mantenir els comerços de la vila".

Alfamén (Saragossa)

No està de pas, no té patrimoni... Aquest poble sentia la necessitat de cridar l'atenció i acabar amb aquests desavantatges respecte d'altres localitats més riques de la comarca. I gràcies a 30 murals, la desconeguda localitat aragonesa d'Alfamén s'ha convertit en referent de l'art urbà en el seu entorn rural. El mèrit és d'Asalto, el festival saragossà conegut pel

Penelles

BERNI PUIG. FOTO: ANNA BENET

Fanzara

MONKEBIRD (ESQUERRA) I MEDIANERAS MURALS (DRETA)

seu efecte transformador en els barris i espais que intervé.

Villangómez (Burgos)

La dinamització rural és al full de ruta de Villangómez (amb poc més de 200 habitants) i el seu festival de música folk i degustació de pollastre rostit (més de 400 quilos en només un cap de setmana). "Pollogómez sorgeix el 2010 per revertir la tendència de despoblament", afirma Marco Sánchez, un dels membres de l'associació. La culpa la té, a més de noms com Kiko Veneno i la M.O.D.A., l'aposta per l'art urbà des del 2016. "Dels 32 murals que

hi ha actualment, 12 es van fer en aquesta primera edició i va ser un boom". En aquest temps, "l'art urbà s'ha convertit en el senyal d'identitat del poble".

Romangordo (Càceres)

Des del 2016, artistes extremeny i alumnes de Belles Arts han anat canviant l'aspecte d'aquest petit poble de Càceres de menys de 300 habitants. La seva especialitat són els *trompe-l'œil*, amb els quals recorden escenes i oficis de la vida rural. Voleu conèixer la història que hi ha darrere el centenar d'intervencions? Agafeu el telèfon mòbil i escanegeu els codis QR.

Villangómez

MURALS: LA COMPANIA DE MARIO. FOTO: PICARA FOTOGRAFIA.

**Els murals
artístics
ajuden a
dinamitzar
i atreure
visitants
a molts
pobles
rurals**

Huarte (Navarra)

No és el més potent ni el que té més pressupost, però després de disset anys Cantamañanas és el festival d'art mural més llarg d'Espanya. Ni la Covid-19 va poder amb ells el 2020, i el seu director i muralista, Jabi Landa, afirma rotund: "El 2021 el farem segur". "Va sorgir de manera natural, com un diàleg entre els veïns i un grup de grafiters, amb l'únic objectiu de desenvolupar la nostra obra", afegeix. ■

Més aventures a
timeout.cat/escapades

Cinc maneres de matar el temps

Thomas Noone Dance

13, 14 març

CSD, noves fornades creadores

Institut del Teatre

18, 19 març

Mul·ler

Cia. Maduixa

20, 21 març

El SAT! participa a la Quinzena
de Dansa Metropolitana 2021!

dansa.
Quinzena metropolitana.

sat!
estret

SAT! Teatre
Neopàtria 54, Barcelona
T. 933457930
www.sat-teatre.cat

Venda d'entrades
Online (www.sat-teatre.cat)
i a la taquilla del teatre
(1 hora abans de l'espectacle)

Time In

Coordina Borja Duñó
timeout.cat/time-in

Els joves manen

El paper de joves i adolescents és cabdal en les noves (i millors) sèries d'aquest mes de març. Per *Serielizados*

PABLO LOPEZ/HBO

1 Genera+ion

A la llarga llista de sèries sobre adolescents hi hem d'afegir *Genera+ion*. La nova producció d'HBO és la criatura que sortiria entre *Sex education*, *Freaks & geeks* i *Euphoria*. Capítols de 30 minuts per explicar com un grup d'estudiants de secundària exploren la sexualitat moderna posant a prova algunes creences sobre la vida, l'amor i la família en una comunitat conservadora. Promet ser divertida i fosqueta.

→ Estrena l'11 de març a HBO Espanya.8

2 Que viene el lobo

Premiada al prestigiós festival de Göteborg i estrenada al Serielizados Fest, *Que viene el lobo* aborda un dels temes socials més delicats: la violència domèstica. La protagonista, una nena de 14 anys, fa una de les actuacions més brutals que veureu aquest any i el guió us portarà per camins que no us espereu. Una de les sèries més atrevides d'aquest mes, que ens fa seguir dient: visca les sèries daneses!

→ Estrena el 16 de març a Movistar+.

3 Sky rojo

Álex Pina i Esther Martínez, creadors de *La casa de papel*, no cedeixen en la seva aposta per les sèries d'acció frenètica amb personatges que volen ser icònics des del primer minut. Tanta excitació a vegades és collonuda i a vegades se'n va de mare. *Sky rojo* està més en la línia de la primera opció, amb tres prostitutes rebel·lant-se contra tot el que les envolta. No és apte per a espectadors amb monocle.

→ Estrena el 19 de març a Netflix.

4 Invincible

L'animació sempre s'ha de reivindicar. Amazon Prime Video estrena la nova sèrie de Robert Kirkman, creador de *The walking dead*, amb veus d'actorassos com Seth Rogen, J.K. Simmons o Sandra Oh. Nosaltres amb això ja en tindriem prou, però aquí la premissa: Mark Grayson és un jove de 17 anys normal i corrent si no fos perquè el seu pare és un dels superherois més famosos del món. Per passar una bona estona.

→ Estrena el 26 de març a Amazon Prime Video.

ALTRES PANTALLES

Com Patacot i Mandinga

JOSEF FARES ÉS algú obsessionat amb sorprendre, innovar i explicar històries. Aquest actor, director, guionista i dissenyador de jocs suecolibànès és el fundador de l'estudi indie Hazelight i el màxim responsable del captivador i emotiu *Brothers: A tale of two sons* (2013) i el xocant *A way out* (2018) –títols que comparteixen un enfocament trencador de la col·laboració entre personatges per fer avançar l'acció. *A It takes two*, la seva nova creació, coneixerem Cody i May, una parella que passa un mal moment. Convertits en joguines per obra d'un encanteri, hauran de cooperar per salvar la seva relació i tornar a ser humans. Aquest joc de plataformes cooperatiu –apte per a tothom però especialment indicat per a parelles– promet experiències compartides significatives capaces de canviar la dinàmica de la relació entre videojugadors. ■ *Joan-Albert Ros*

→ PS 4, Xbox One, Microsoft Windows, Xbox Series X i S, PS 5.

EN STREAMING

Disney+ Star

Disney+ engega Star, una secció de la plataforma amb pel·lícules i sèries per a públic adult d'ABC, FX, Freeform, Searchlight i 20th Century Fox. Una oferta que s'ampliarà properament. A partir del 23 de febrer, per a tots els subscriptors de la plataforma.

→ disneyplus.com

Barcelona Startup Congress

L'esdeveniment, centrat en la dinamització del teixit empresarial i punt de trobada per a *star-tups*, fons d'inversió i grans empreses, s'ocupa enguany de la innovació, el talent i l'emprenedoria en temps de pandèmia. Inscripció gratuïta al web del congrés.

→ barcelonastartupcongress.com

Neutre AKADÈMIA

LA VENUS DE LES PELLS

de David Ives

TRADUCCIÓ: Neus Bonilla

DIRECCIÓ: GUIDO TORLONIA

Amb RAQUEL FERRI

i RUBÉN DE EGUÍA

**Del 10 de març
a l'11 d'abril**

Una producció del Teatre Akadèmia

Patrocini:

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

el Periódico **TRESC**

ECCOCIWINE

Llibres

Coordina Andreu Gomila
timeout.cat/llibres

Una tragèdia senzilla

LLEGIR MILENA BUSQUETS té alguna cosa d'hipnòtica. No saps com ni per què, però t'agafa del coll amb suavitat i t'introdueix en les seves històries personals com si te les estigués explicant només a tu, assegut en un cafè dels d'abans, cara a cara. Fins i tot quan el que ens vol narrar és una tragèdia amb tots els ets i els uts. Si a *També això* passarà feia un recorregut per la seva caòtica i divertida vida sentimental arran de la mort de la seva mare, l'editora i novel·lista Esther Tusquets, aquí torna a fer el mateix, però amb un altre esquer: el record d'una companya de classe que va morir de leucèmia als 15 anys. Pell de gallina.

Quan va ser l'última vegada que la va veure?, es pregunta

Busquets. Ella està convençuda que va ser poc abans de morir, però no n'està segura. Potser s'ho imagina. Mentrestant, pensa i busca. Parla amb les amigues del Liceu Francès, avorreix el nòvio, recorda la mare i el pare ja traspassats, s'enamora dels fills, queda amb el seu editor...

La seva investigació és de pa sucat amb oli, però tant se

val. Tampoc no ens importa: passem pàgines obnubilats amb dissertacions sobre la lletjor dels turmells masculins, el fer-se gran de les dones, el món teatral i descripcions delicioses sobre paisatges interiors tempestuosos. I la tragèdia de la mort de la Gemma ens arribarà amb una llàgrima trencada per un somriure. ■ Andreu Gomila

GREGORI CIVERA

GEMMA
Milena Busquets
→ Amsterdam.
168 pàgs. 16,90 €.

MÉS LECTURES

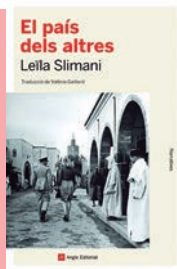
Tres imprescindibles a la tauleta de nit

↑ Una sala plena de cors trencats

La vida del Micah Mortimer, un informàtic solitari de Baltimore, se'n ficarà al cos i estarem dies sense poder-la deixar anar. Fill de família nombrosa, endregat i amb un passat que li tornarà de manera inesperada.

→ Anne Tyler. Proa. 240 pàgs. 18,90 €.

↑ El país dels altres

La Mathilde és alsaciana i, al final de la Segona Guerra Mundial, s'enamora d'un oficial marroquí que, en acabar el conflicte, se l'emporta a Meknès. S'ha equivocat? Aquesta és la història d'un encaix, d'una gran novel·lista.

→ Leïla Slimani. Angle. 368 pàgs. 21,90 €.

↑ Terres mortes

Debut d'una novel·lista de 25 anys que ens fa fer un viatge atàvic per l'interior d'una família maleïda, amb un pare que és una bèstia, una mare infernal i tres fills que miren de tirar endavant així com poden.

→ Núria Bendicho Giró. Llibres Anagrama. 184 pàgs. 16,90 €.

TEMPORADA

2020_2021

33è CICLE D'ÒPERA CATALUNYA
38a TEMPORADA D'ÒPERA A SABADELL

FEBRER 2021

24, 26 i 28 de

febrer

Sabadell,

Teatre

La Faràndula

MARÇ 2021

3 de març

Manresa,

Teatre Kursaal

5 de març

Sant Cugat

del Vallès,

Teatre-Auditori

7 de març

Granollers,

Teatre Auditori

9 de març

Reus,

Teatre Fortuny

12 de març

Viladecans,

Atrium

13 de març

Barcelona,

Palau de la Música

14 de març

Girona,

Teatre Municipal

19 de març

Lleida,

Teatre de la Llotja

TOSCA

de Puccini

Maribel Ortega,
Luís Cansino,
Enrique Ferrer,
Pau Armengol
i altres

Direcció musical
Sergi Roca

Direcció del cor
Daniel Gil de Tejada

Direcció d'escena
Carles Ortiz

Cor Amics de
l'Òpera de Sabadell

Orquestra Simfònica
del Vallès

Amb el suport de

B Sabadell
Fundació

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Producció i organització

FUNDACIÓ
ÒPERA
CATALUNYA

Membre de
òpera XXI

Directora artística
MIRNA LACAMBRA

Patrocinen

Generalitat de Catalunya
Departament
de Cultura

Ajuntament
de Sabadell

Diputació
Barcelona

Àrea de Cultura

INAE

inaem

Fundació "la Caixa"

Col·labora

LAVANGUARDIA

ARA QUE EL CAMÍ FA PUJADA RESPIRA, REVISA, RETROBA, RENOVA, REVIU, REAFIRMA'T, **REVISTA**

L'APPEC representa les editorials de revistes
i mitjans digitals en llengua catalana.

Més de 200 capçaleres de 30 temàtiques diferents.

www.iquiosc.cat

Amb el suport de
 Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

